

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 004034 12 Uvp
Banja Luka, 20.02.2013. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Zlatka Kulenovića, kao predsjednika vijeća, te Smiljane Mrše i Edine Čupeljić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi Lj.T. iz P., Ulica ... (u daljem tekstu: tužilja), protiv tužene SO P., u predmetu izvršenja zaključka SO P. broj 01-475-197/04 od 03.08.2004. godine, odlučujući o zahtjevu tužilje za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 004034 10 U od 24.05.2012. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 20.02.2013. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem odbačena je tužba kojom je tužilja pokrenula upravni spor zbog neprovođenja zaključka SO P. broj 01-475-197/04 od 03.08.2004. godine, a kojim nije usvojen prijedlog zaključka Republičke uprave za ..., RS, PJ P. broj 35-475-1-68/03 od 16.02.2004. godine, za odbacivanje zahtjeva tužilje za dodjelu gradskog građevinskog zemljišta neposrednom pogodbom u P., u Ulici ..., označenog kao dio k.č. br. 1094 i 5704/1 k.o. P. 1.

Iz obrazloženja tog rješenja proizlazi da je tužilja pozvana dopisima suda od 30.09.2011. godine i 13.12.2011. godine da uredi tužbu na način da se izjasni protiv kojeg akta je pokrenula upravni spor, odnosno da se izjasni da li je podnijela tužbu radi nedonošenja rješenja po njenom zahtjevu ili po žalbi. Tužilja se izjasnila da je podnijela tužbu radi nepostupanja nadležnog organa, po zaključku od 03.08.2004. godine, jer da nije donio odluku da joj se predmetno zemljište dodijeli neposrednom pogodbom. Sud je na osnovu takvog izjašnjenja tužilje zaključio da nisu ispunjeni procesni uslovi iz odredaba člana 17. Zakona o upravnim sporovima pa je tužbu odbacio primjenom člana 22. tačka 4. i člana 30. tog zakona.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje tog rješenja (u daljem tekstu: zahtjev), tužilja osporava njegovu zakonitost zbog povrede Zakona. Ne spori činjenicu da se izjasnila u kom smislu je pokrenula upravni spor, jer da se u suštini radi o neprovođenju zaključka tužene od 03.08.2004. godine. Navodi da se obratila tuženoj dana 18.11.2002. godine sa zahtjevom za dodjelu gradskog građevinskog zemljišta koji je odbačen zaključkom od 23.12.2002. godine, ali da je rješenjem drugostepenog organa od 26.02.2003. godine taj zaključak poništen nakon čega je od

strane Odjeljenja za ... Opštine P. izdato rješenje kojim joj se dozvoljava da može izvršiti parcelaciju zemljišta označenog kao dio k.č. br. 1094 i dio 5704/1 k.o. P. 1, a prema planu parcelacije, radi rješavanja imovinsko - pravnih odnosa, pa je očekivala da će nadležni organ za imovinsko - pravne poslove dostaviti tuženoj prijedlog zaključka kojim se usvaja njen zahtjev za dodjelu navedenog gradskog građevinskog zemljišta neposrednom pogodbom; da je nakon određenog vremena predmetno zemljište dodijeljeno ugostitelju R.S. koji je uz pomoć određenih lokalnih moćnika, posjedovao privremeni objekat lociran na istom zemljištu, a koji je u međuvremenu prodao. Takvim postupanjem tužena je onemogućila tužilju da učestvuje u upravnom postupku pa slijedom toga da su povrijeđene odredbe zakonskih propisa kojima je onemogućena da joj se navedeno zemljište dodjeli. Predložila je da se pobijano rješenje ukine i vrati nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje ili pak preinači na način da se tužena obaveže da donese odluku kojom joj se dodjeljuje predmetno zemljište neposrednom pogodbom.

U odgovoru na zahtjev tužena je predložila da se isti odbije kao neosnovan, s obzirom da nisu ispunjeni uslovi za pokretanje spora radi nedonošenja rješenja po zahtjevu tužilje za dodjelu predmetnog zemljišta neposrednom pogodbom.

Razmotrivši zahtjev, pobijano rješenje, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik RS" broj 109/05 i 63/11 u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Zaključkom od 03.08.2004. godine tužena nije usvojila prijedlog zaključka Republičke uprave za ..., RS, PJ P. od 16.02.2004. godine koji je glasio: odbacuje se zahtjev Lj.T. iz P. za dodjelu gradskog građevinskog zemljišta neposrednom pogodbom označenog kao dio k.č. br. 1094 i 5704/1 k.o. P. 1. Tužilja ne osporava da je navedeni zaključak primila u 2005-oj. godini, i da nije protiv istog podnijela tužbu u roku od 30 dana od dana njegovog primitka nadležnom okružnom sudu kako je navedeno u pravnoj pouci kao sastavnom dijelu tog zaključka, niti da je s tim u vezi tražila od tužene izvršenje na način kako je to zahtijevala u predmetnoj tužbi.

U konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi za pokretanje tužbe u smislu člana 17. ZUS, jer u suštini tužilja zahtijeva da tužena donese odluku kojom će joj se predmetno zemljište dodijeliti neposrednom pogodbom. Međutim, mogućnost pokretanja upravnog spora na način kako to zahtijeva tužilja nije predviđena odredbama člana 17. ZUS, jer zaključkom čije izvršenje tužilja zahtijeva nije donijeta bilo kakva odluka, već nije usvojen prijedlog zaključka kojim je odbačen zahtjev tužilje za dodjelu predmetnog zemljišta neposrednom pogodbom. Zbog navedenog, nema zakonskog osnova da se tužena obaveže da joj na osnovu takvog zaključka, dodijeli predmetno zemljište na korišćenje, odnosno pravilno je tužba u ovom upravnom sporu odbačena kao nedopuštena, s obzirom da nisu ispunjeni uslovi iz odredaba člana 17. ZUS. Pri tome se sud pogrešno pozvao na odredbe člana 22.tačka 4. i 30. ZUS, umjesto na odredbu člana 22. tačka 5. ZUS. Naime, tužilja je zahtijevala izvršenje zaključka protiv kojeg nije dopuštena žalba, već s obzirom da se radi o konačnom aktu, dopušteno je pokretanje upravnog spora. Takođe, primjena odredaba člana 30. ZUS podrazumijeva postojanje upravnog akta čija se zakonitost ispituje u upravnom sporu, što u konkretnom nije slučaj, jer je tužba podnesena zbog nepostupanja po naprijed navedenom zaključku. Međutim, kako je pravilno tužba

odbačena zbog neispunjenja uslova za vođenje upravnog spora prema odredbama člana 17. stav 2. ZUS, pogrešno navođenje propisa nema uticaja na zakonitost pobijanog rješenja.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanom rješenju nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS, pa se zahtjev tužilje za njegovo vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan na osnovu odredaba člana 40. stav 1. i 2. tog zakona.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Zlatko Kulenović

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić